

عنوان مقاله:

تأثیر تلقیح با قارچ میکوریز *Glomus versiforme* در رشد و برخی فاکتورهای فیزیولوژیکی گیاه گوجه فرنگی تحت تنش شوری

محل انتشار:

نشریه زیست شناسی گیاهی ایران، دوره 11، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

گلناز خزانی - دانشجوی دکتری فیزیولوژی گیاهی، دانشکده علوم، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران.

جلیل خارا - دانشیار گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران.

زهرا جبارزاده - استادیار گروه باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران.

خلاصه مقاله:

قارچ‌های میکوریز باعث ایجاد مقاومت در گیاهان نسبت به تنش‌های محیطی می‌شوند. به منظور بررسی اثرات همزیستی قارچ میکوریز *Glomus versiforme* بر گیاه گوجه فرنگی در کاهش اثرات تنش شوری، پژوهشی در قالب طرح کاملاً تصادفی با دو فاکتور شوری در سه سطح (صفر، چهار و هشت دسی‌زیمنس بر متر) و قارچ میکوریز در دو سطح (صفر و پنج درصد وزنی) در گلخانه تحقیقاتی دانشگاه ارومیه در سال 1396 انجام گرفت. ویژگی‌های مورفولوژیکی، فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی شامل ارتفاع گیاه، حجم ریشه، محتوای پروتئین و مالون دی‌آلدئید، فعالیت کاتالاز، میزان نشت الکترولیت‌ها و محتوای قندهای محلول مورد ارزیابی قرار گرفت. ارتفاع گیاه و حجم ریشه در گیاهان همزیست به طور معنی‌داری بیشتر از شاهد بود. افزایش فعالیت آنزیم کاتالاز و محتوای پروتئین و قندهای محلول در گیاهان همزیست نشان از کاهش خسارت تنش در گیاهان همزیست داشت. همچنین، نشت الکترولیت‌ها و محتوای مالون دی‌آلدئید به صورت معنی‌داری در گیاهان همزیست تحت تنش شوری کمتر از شاهد بود. این تأثیرات مثبت همزیستی میکوریزی می‌تواند به دلایل اثرات فیزیولوژیکی از قبیل کنترل آماس سلولی و اسمولیت‌ها و همچنین تأثیرات مورفولوژیکی از قبیل توسعه ریشه گیاه و متعاقب آن اثرات مثبت در بازدارندگی از تنش باشد.

کلمات کلیدی:

اسمولیت، کاتالاز، مالون دی‌آلدئید، میکوریز، گوجه فرنگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1177806>

